

Коледна елха

Никой не празнува своите юбилеи тжй често, както елхата. Всяка година на Коледа елхата празнува своята годишнина, и при това

с шумно тжржество.

Донасят я от глухата гора — наглед скромничка — и заведнаж я укичат с какви не украшения: играчки, фенерчета, мжнеста, конфетки, налепят по нея от горе до долу свещици, запалят ги и почват децата да скачат и играят около нея и да пеят песни в чест на елхата юбилярка...

— Завидна сждба!... слуша често елхата по принуждение.
— И защо й правят тая чест?!

Да не би да е някое чудесно джрво?!

Да, така е. На коледната елха са завиждали и постоянно завиждат и джрветата в гората и враните, и врабчетата от покривите, и всички, всички, на които се удаде случай да видят с очи украсената елха, потжнала в блясжк.

За завиждане е такава чест!... Не се пада на всекиго такова внимание!... И защо е това така, кажете, ако знаете — кажете, моля ви се?... Разбирам, да е палма или орхидея... А то няква си елха!...

Тези завистливи думи се чуват отвсякжде и всички почват да завиждат, Господ ги знае защо, завиждат... Ако бихте попитали елхата, каква полза има от това тжржество — на pewno, ще ви отговори, че тя няма никаква полза...

Расте тя — зелената и красива елха на края в гората... Наоколо е тихо, спокойно и радостно... Цяла благодат!... И

